

[Miljøministeren]

duktionsvilkår i h.t. miljøbeskyttelseslovens § 44).

Medvirkende til ophævelse af indsigelsen var også brev af 12. marts 1982 fra Københavns magistrats 5. afdeling, hvori det på grundlag af en risikovurdering konkluderes:

»På grundlag af den foretagne risikovurdering og brandvæsenets vurdering skønner miljøkontrollen, at der ikke herved er afdækket risici, som kan tillægges betydning ved bedømmelse af forsvarligheden af det vedtagne lokalplanforslag.«

Om forureningen med kemikalieaffald kan i øvrigt oplyses, at Miljøstyrelsen i årene 1980-82 foranledigede en landsdækkende registrering af kemikalieaffaldsdepoter.

I den forbindelse udsendte Miljøstyrelsen den 10. juli 1981 en skrivelse til samtlige amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvori man angav en række virksomhedstyper, man især skulle være opmærksom på, når man foretog registreringer af pladser med deponeret kemikalieaffald. Som det første punkt i skrivelser nævnes »galvanoindustri«, og da Københavns største galvanoindustri har været placeret på Holmbladsgadegrunden, må det undre, at Københavns Kommune ikke reagerede på denne skrivelse.

Miljøstyrelsen har således ikke haft kendskab til jordforureningen, og først den 9. december 1986 meddeler Københavns Kommune, at grunden er registreret som et kemikalieaffaldsdepot.

Det kan i øvrigt oplyses, at Miljøstyrelsen den 11. februar 1985 har gjort indsigelse mod et lokalplanforslag for området begrænset af Vermlandsgade, Prags Boulevard, Dalslandsgade og Uplandsgade (Dumex og Sadolin & Holmblad-grunden). Forslaget skal muliggøre en udvidelse af virksomhederne.

Igen er det risiko og luft- og støjforureningsgener, der er årsag til Miljøstyrelsens indsigelse. Denne indsigelse er ikke fratrukket.«

Spm. nr. S 560

Til *undervisningsministeren* (26/1 87) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Vil ministeren være behjælpelig med at udforme dispensationsregler fra de nye regler om uddannelse af hjemmehjælpere, så mulig-

heden for at skaffe fornødent personale ikke vanskeliggøres?«

Begrundelse

De nye uddannelsesregler må ikke være til hinder for, at man i tilfælde af mangel på hjemmehjælpere kan dispensere fra uddannelsesreglerne med henblik på at skaffe fornødent personale.

I modsat fald bringes mange ældre ud i en overordentlig vanskelig situation, og regeringens planer om, at ældre skal forblive i eget hjem længst muligt, modarbejdes.

Svar (10/2 87):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hjemmehjælperuddannelsen er i øjeblikket en socialministeriel uddannelse etableret og drevet med hjemmel i § 14, stk. 1, i lov om social bistand.

I Undervisningsministeriet overvejes for tiden et samlet forslag til en ny efg-2. delshjemmehjælperuddannelse, en efg-2. delsygehjælperuddannelse samt en ændret basisuddannelse inden for servicefagene til en fælles social-, sundheds- og servicefagsbasisuddannelse. Dette forslag er endnu ikke færdigbehandlet. Jeg kan forsikre, at de fremførte synspunkter vil indgå i behandlingen. Jeg agter ikke at sætte navn under den nye uddannelse, medmindre der er en tilfredsstillende adgang for voksne både på den nuværende og den nye uddannelse.

Spm. nr. S 562

Til *finansministeren* (26/1 87) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren på regeringspartiernes vegne garantere, at de indgåede overenskomsttaler ikke i overenskomstperioden bliver udhulet og gjort værdiløse gennem skatte- og afgiftsforhøjelser?«

Begrundelse

I forbindelse med såvel jule- som påskepakke og senest ved gennemførelsen af den såkaldte kartoffelkur udtalte regeringen sig stærkt fordømmende om det private overforbrug. Det virker derfor selvmodsigende, når man nu går den modsatte vej og direkte fører overbudspolitik på forventet efterbevil-